

مواهب الروح للنبيا

¹ اُنْبِعُوا الْمَحَبَّةَ وَلَكِنْ جَدُّوا لِلْمَوَاهِبِ الرُّوحِيَّةِ وَبِالْأَوَّلَى أَنْ تَتَّبِعُوا. ² لَأَنَّ مَنْ يَتَكَلَّمُ بِلِسَانٍ لَا يُكَلِّمُ النَّاسَ بَلِ اللّٰهَ، لَأَنْ لَيْسَ أَحَدٌ يَسْمَعُ، وَلَكِنَّهُ بِالرُّوحِ يَتَكَلَّمُ بِأَسْرَارٍ. ³ وَأَمَّا مَنْ يَتَّبِعُ فَيُكَلِّمُ النَّاسَ بِنُبَيَّانٍ وَوَعِظٍ وَتَسْلِيَةٍ. ⁴ مَنْ يَتَكَلَّمُ بِلِسَانٍ يَبْنِي نَفْسَهُ، وَأَمَّا مَنْ يَتَّبِعُ فَيَبْنِي الْكَنِيسَةَ. ⁵ إِنْ أَرِيدُ أَنْ جَمِيعَكُمْ يَتَكَلَّمُونَ بِالسِّتَةِ وَلَكِنْ بِالْأَوَّلَى أَنْ تَتَّبِعُوا، لَأَنَّ مَنْ يَتَّبِعُ أَعْظَمُ مِمَّنْ يَتَكَلَّمُ بِالسِّتَةِ، إِلَّا إِذَا تَرَجَّم، حَتَّى تَتَّالِ الْكَنِيسَةُ نُبَيَّانًا. ⁶ قَالَانَ، أَيُّهَا الْإِخْوَةُ، إِنْ جِئْتُ إِلَيْكُمْ مُتَكَلِّمًا بِالسِّتَةِ، فَمَاذَا أَنْفَعُكُمْ إِنْ لَمْ أَكَلِّمَكُمْ إِمَّا بِإِعْلَانٍ أَوْ بِعِلْمٍ أَوْ بِنُبُوءَةٍ أَوْ بِتَعْلِيمٍ؟ ⁷ الْأَشْيَاءُ الْعَادِمَةُ النَّفُوسِ الَّتِي تُعْطِي صَوْتًا، مِزْمَارًا أَوْ قِثَارَةً، مَعَ ذَلِكَ إِنْ لَمْ تُعْطِ قَرَفًا لِلتَّعْمَاتِ، فَكَيْفَ يُعْرِفُ مَا زُمِرَ أَوْ مَا عُرِفَ بِهِ؟ ⁸ فَإِنَّهُ إِنْ أُعْطِيَ الْبُوقُ أَيْضًا صَوْتًا غَيْرَ وَاضِحٍ، فَمَنْ يَتَّبِعُ لِلْقِتَالِ؟ ⁹ هَكَذَا أَنْتُمْ أَيْضًا، إِنْ لَمْ تُعْطُوا بِاللِّسَانِ كَلَامًا يُفْهَمُ، فَكَيْفَ يُعْرِفُ مَا تُكَلِّمُ بِهِ؟ فَإِنْكُمْ تَكُونُونَ تَتَكَلَّمُونَ فِي الْهَوَاءِ. ¹⁰ زُبْمًا تَكُونُ أَنْوَاعُ لَعَاتٍ هَذَا عَدَدُهَا فِي الْعَالَمِ، وَلَيْسَ شَيْءٌ مِنْهَا بِلاَ مَعْنَى، ¹¹ فَإِنْ كُنْتُ لَا أَعْرِفُ قُوَّةَ اللَّغَةِ أَكُونُ عِنْدَ الْمُتَكَلِّمِ أَعْجَمِيًّا وَالْمُتَكَلِّمُ أَعْجَمِيًّا عِنْدِي. ¹² هَكَذَا أَنْتُمْ أَيْضًا، إِذَا إِنْكُمْ غَيُّوْزُونَ لِلْمَوَاهِبِ الرُّوحِيَّةِ، اطْلُبُوا لِأَجْلِ نُبَيَّانٍ الْكَنِيسَةِ أَنْ تَرْدَادُوا. ¹³ لِذَلِكَ مَنْ يَتَكَلَّمُ بِلِسَانٍ فَلْيَصِلْ لِكَيْ يَتَرَجَّم. ¹⁴ لِأَنَّهُ إِنْ كُنْتُ أَصْلِي بِلِسَانٍ، قَرُوجِي تُصَلِّي وَأَمَّا ذِهْنِي فَهُوَ بِلَا تَمَرٍّ. ¹⁵ فَمَا هُوَ إِذَا؟ أَصْلِي بِالرُّوحِ وَأَصْلِي بِالذَّهْنِ أَيْضًا، أَرْتَلِّي بِالرُّوحِ وَأَرْتَلِّي بِالذَّهْنِ أَيْضًا. ¹⁶ وَلَا فَإِنْ بَارَكْتُ بِالرُّوحِ قَالِذِي يُشْغِلُ مَكَانَ الْعَامِّيِّ، كَيْفَ يَقُولُ آمِينَ عِنْدَ شُكْرِكَ؟ لِأَنَّهُ لَا يَعْرِفُ مَاذَا يَقُولُ. ¹⁷ فَإِنَّكَ أَنْتَ تَشْكُرُ حَسَنًا. وَلَكِنْ الْآخَرُ لَا يَبْنِي. ¹⁸ أَشْكُرُ إِلَهِي أَنِّي أَتَكَلَّمُ بِالسِّتَةِ أَكْثَرَ مِنْ جَمِيعِكُمْ، ¹⁹ وَلَكِنْ فِي كَنِيسَةٍ أَرِيدُ أَنْ أَتَكَلَّمَ حَمْسَ كَلِمَاتٍ بِذِهْنِي لِكَيْ أَعْلَمَ آخَرِينَ أَيْضًا أَكْثَرَ مِنْ عَشْرَةِ آلَافٍ كَلِمَةٍ بِلِسَانٍ. ²⁰ أَيُّهَا الْإِخْوَةُ، لَا تَكُونُوا أَوْلَادًا فِي أَذْهَانِكُمْ بَلْ كُونُوا أَوْلَادًا فِي السَّرِّ، وَأَمَّا فِي الْأَذْهَانِ فَكُونُوا كَامِلِينَ. ²¹ مَكْتُوبٌ فِي الْإِيمَانِ: "إِنِّي بِذَوِي السِّتَةِ أُخَرِّى وَبِشِقَايَ أُخَرِّى سَأَكَلِمُ هَذَا الشَّعْبَ، وَلَا هَكَذَا يَسْمَعُونَ لِي، يَقُولُ الرَّبُّ". ²² إِذَا الْأَلْسِنَةُ آيَةٌ لَا لِلْمُؤْمِنِينَ بَلْ لِغَيْرِ الْمُؤْمِنِينَ، أَمَّا الشُّوَّةُ فَلَيْسَتْ لِغَيْرِ الْمُؤْمِنِينَ بَلْ لِلْمُؤْمِنِينَ. ²³ فَإِنْ اجْتَمَعَتِ الْكَنِيسَةُ كُلُّهَا فِي مَكَانٍ وَاحِدٍ وَكَانَ الْجَمِيعُ يَتَكَلَّمُونَ

Weissagung und Zungenrede

¹ Strebt nach der Liebe! Bemüht euch um die Gaben des Geistes, am meisten aber um die Gabe der Weissagung! ² Denn wer in Zungen redet, der redet nicht für Menschen, sondern für Gott; denn niemand versteht es, im Geist aber redet er von Geheimnissen. ³ Wer aber weissagt, der redet den Menschen zur Erbauung und zur Ermahnung und zur Tröstung. ⁴ Wer in Zungen redet, der erbaut sich selbst; wer aber weissagt, der erbaut die Gemeinde. ⁵ Ich wollte, dass ihr alle in Zungen reden könntet; aber viel mehr, dass ihr weissagen könntet. Denn wer weissagt, ist größer, als der in Zungen redet; es sei denn, dass er's auch auslegen kann, damit die Gemeinde dadurch erbaut werde. ⁶ Nun aber, liebe Brüder, wenn ich zu euch käme und redete in Zungen, was würde ich euch nützen, wenn ich nicht mit euch redete entweder in Worten der Offenbarung oder der Erkenntnis oder der Weissagung oder der Lehre? ⁷ Verhält sich's doch auch so mit den leblosen Dingen, die Töne hervorbringen, es sei eine Flöte oder eine Harfe: wenn sie nicht unterschiedliche Töne von sich geben, wie kann man erkennen, was auf der Flöte oder auf der Harfe gespielt wird? ⁸ Und wenn die Posaune einen undeutlichen Ton gibt, wer wird sich zum Kampf rüsten? ⁹ So auch ihr: wenn ihr in Zungen redet aber nicht deutliche Worte von euch gebt, wie kann man verstehen, was geredet ist? Denn ihr werdet in den Wind reden. ¹⁰ Es sind so viele Arten der Sprachen in der Welt, und nichts ist ohne Sprache. ¹¹ Wenn ich nun die Bedeutung der Sprache nicht

بِالسِّيَةِ، فَدَخَلَ غَامُثُونَ أَوْ غَيْرُ مُؤْمِنِينَ، أَفَلَا يَقُولُونَ
إِنَّكُمْ تَهْذُونَ؟²⁴ وَلَكِنْ إِنْ كَانَ الْجَمِيعُ يَسَبِّحُونَ، فَدَخَلَ أَحَدُ
غَيْرِ مُؤْمِنٍ أَوْ غَامُثٍ، فَإِنَّهُ يُوَيِّحُ مِنَ الْجَمِيعِ، يُحْكَمُ عَلَيْهِ
مِنَ الْجَمِيعِ،²⁵ وَهَكَذَا تَصِيرُ حَقَايَا قَلْبِهِ طَاهِرَةً وَهَكَذَا يَخْرُ
عَلَى وَجْهِهِ وَيَسْجُدُ لِلَّهِ مُتَادِبًا، أَنَّ اللَّهَ بِالْحَقِيقَةِ فِيكُمْ.

لباقة العبادة وترتيبه

²⁶ فَمَا هُوَ إِذَا، أَيُّهَا الْإِخْوَةُ؟ مَتَى اجْتَمَعْتُمْ فَكُلُّ وَاحِدٍ
مِنْكُمْ لَهُ مَرْمُوزٌ، لَهُ تَعْلِيمٌ، لَهُ لِسَانٌ، لَهُ إِعْلَانٌ، لَهُ
تَرْجَمَةٌ، فَلْيَكُنْ كُلُّ شَيْءٍ لِلنَّبِيَّانِ.²⁷ إِنْ كَانَ أَحَدٌ يَتَكَلَّمُ
بِلِسَانٍ، فَاتِّبِعْنِ اثْنَيْنِ، أَوْ عَلَى الْأَكْثَرِ ثَلَاثَةً ثَلَاثَةً، وَبِتَرْتِيبٍ،
وَلْيُتَرْجَمْ وَاحِدٌ.²⁸ وَلَكِنْ إِنْ لَمْ يَكُنْ مُتَرْجِمٌ فَلْيَصْمُتْ فِي
الْكَنِيسَةِ وَلْيُكَلِّمْ نَفْسَهُ وَاللَّهُ.²⁹ أَمَّا الْأَنْبِيَاءُ فَلْيَتَكَلَّمُوا اثْنَانِ
أَوْ ثَلَاثَةٌ وَلْيُحْكَمْ الْآخَرُونَ،³⁰ وَلَكِنْ إِنْ أَعْلَنَ لِآخَرٍ جَالِسٍ
فَلْيَسْكُتِ الْأَوَّلُ.³¹ لِأَنَّكُمْ تَقْدِرُونَ جَمِيعَكُمْ أَنْ تَسَبِّحُوا،
وَاحِدًا وَاحِدًا، لِتَعْلَمَ الْجَمِيعُ وَيَتَعَزَّى الْجَمِيعُ،³² وَأَرْوَاحُ
الْأَنْبِيَاءِ خَاصَّةً لِلْأَنْبِيَاءِ،³³ لِأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ إِلَهُ تَشْوِيشٍ بَلْ
إِلَهُ سَلَامٍ، كَمَا فِي جَمِيعِ كَنَائِسِ الْقِدِّيسِينَ.³⁴ لَتَصْمُتْ
نَسَاؤُكُمْ فِي الْكَنَائِسِ لِأَنَّهُ لَيْسَ مَأْدُونًا لَهُنَّ أَنْ يَتَكَلَّمْنَ
بَلْ يَخْصَعْنَ كَمَا يَقُولُ النَّامُوسُ أَيْضًا.³⁵ وَلَكِنْ إِنْ كُنَّ
يُرِدْنَ أَنْ يَتَعْلَمْنَ شَيْئًا، فَلْيَسْأَلْنَ رِجَالَهُنَّ فِي الْبَيْتِ، لِأَنَّهُ
قَبِيحٌ بِالنِّسَاءِ أَنْ تَتَكَلَّمَ فِي كَنِيسَةٍ.³⁶ أَمْ مِنْكُمْ حَرَجَتْ
كَلِمَةُ اللَّهِ؟ أَمْ إِلَيْكُمْ وَخَدَكُمُ انْتَهَتْ؟³⁷ إِنْ كَانَ أَحَدٌ
يَحْسِبُ نَفْسَهُ نَبِيًّا أَوْ رُوحِيًّا فَلْيَعْلَمْ مَا أَكْتَبَهُ إِلَيْكُمْ أَنَّهُ
وَصَايَا الرَّبِّ.³⁸ وَلَكِنْ إِنْ يَجْهَلُ أَحَدٌ فَلْيُجْهَلْ. إِذَا، أَيُّهَا
الْإِخْوَةُ، جَدُّوا لِلنَّبِيِّ وَلَا تَمْنَعُوا التَّكَلَّمَ بِالسِّيَةِ،⁴⁰ وَلَكِنْ
كُلُّ شَيْءٍ بِلَيَاقَةٍ وَبِحَسَبِ تَرْتِيبٍ.

kenne, werde ich dem, der da redet, ein Unverständiger sein, und der da redet, wird mir ein Unverständiger sein.¹² So auch ihr, da ihr um die Gaben des Geistes bemüht seid: trachtet danach, dass ihr alles reichlich habt, damit ihr die Gemeinde aufbaut.¹³ Darum, wer in Zungen redet, der bete so, dass er's auch auslegen kann.¹⁴ Denn wenn ich in Zungen bete, so betet mein Geist; aber mein Verstand ist ohne Nutzen.¹⁵ Wie soll es denn nun sein? Ich will beten mit dem Geist und will auch beten mit dem Verstand; ich will Psalmen singen mit dem Geist und will auch Psalmen singen mit dem Verstand.¹⁶ Wenn du aber den Lobpreis im Geist betest, wie soll der, der dabeisteht und der Sprache unkundig ist, Amen sagen auf dein Dankgebet, wenn er nicht versteht, was du sagst?¹⁷ Dein Dankgebet mag wohl gut sein; aber der andere wird dadurch nicht erbaut.¹⁸ Ich danke meinem Gott, dass ich mehr in Zungen rede als ihr alle.¹⁹ Aber ich will in der Gemeinde lieber fünf Worte reden mit meinem Verstand, damit ich auch andere unterweise, als zehntausend Worte in Zungen.

²⁰ Liebe Brüder, seid nicht Kinder, wenn es sich ums Verstehen handelt; sondern seid Kinder, wenn es sich um Böses handelt; im Verstehen aber seid vollkommen.²¹ Im Gesetz steht geschrieben: „Ich will mit andern Zungen und mit andern Lippen reden zu diesem Volk, und sie werden mich auch so nicht hören, spricht der HERR.“²² Darum ist die Zungenrede ein Zeichen nicht für die Gläubigen, sondern für die Ungläubigen; die Weissagung aber ein Zeichen nicht für die Ungläubigen,

sondern für die Gläubigen.²³ Wenn nun die ganze Gemeinde zusammenkäme an einen Ort und alle redeten in Zungen, es kämen aber Unkundige oder Ungläubige hinein, würden sie nicht sagen, ihr seid von Sinnen?²⁴ Wenn sie aber alle weissagen und es käme dann ein Ungläubiger oder ein Unkundiger hinein, der würde von allen gestraft und von allen gerichtet;²⁵ und so würde das Verborgene in seinem Herzen offenbar, und er würde auf sein Angesicht niederfallen, Gott anbeten und bekennen, dass Gott wahrhaftig unter euch ist.

²⁶ Wie ist es denn nun, liebe Brüder? Wenn ihr zusammenkommt, so hat ein jeder einen Psalm, er hat eine Lehre, er hat eine Zungenrede, er hat Offenbarung, er hat Auslegung. Lasst alles geschehen zur Erbauung!²⁷ Wenn jemand in Zungen redet, so seien es zwei oder höchstens drei, und einer nach dem andern; und einer lege es aus.²⁸ Ist aber kein Ausleger da, so schweige er in der Gemeinde, rede aber für sich selber und für Gott.²⁹ Auch von den Weissagern lasst reden zwei oder drei, und die andern lasst darüber urteilen.³⁰ Wenn aber einem andern, der dabeisitzt, eine Offenbarung zuteil wird, so schweige der erste.³¹ Ihr könnt wohl alle weissagen, aber einer nach dem andern, damit sie alle lernen und alle ermahnt werden.³² Und die Geister der Propheten sind den Propheten untertan.³³ Denn Gott ist nicht ein Gott der Unordnung, sondern des Friedens.

Die Frauen in der Gemeinde

³⁴ sollen die Frauen schweigen in der Gemeinde; denn es ist ihnen nicht gestattet zu reden, sondern sie sollen sich

1 Corinthians 14

unterordnen, wie auch das Gesetz sagt.³⁵ Wollen sie aber etwas lernen, so lasst sie daheim ihre Männer fragen. Es ist für die Frau unwürdig, in der Gemeinde zu reden.³⁶ Oder ist das Wort Gottes von euch ausgegangen? Oder ist's allein zu euch gekommen?³⁷ Wenn einer meint, er sei ein Prophet oder vom Geist erfüllt, der erkenne, dass es des HERRN Gebot ist, was ich euch schreibe.³⁸ Wer das aber nicht anerkennt, der wird auch nicht anerkannt.³⁹ Darum, liebe Brüder, bemüht euch um die Weissagung und wehrt nicht der Zungenrede.⁴⁰ Lasst aber alles ehrbar und ordentlich zugehen.